



## DE UITRUSTING VAN CAMERAVROUW RENÉE GEERARDS

# “IK DOE WAAR IK ALS TIENJARIGE VAN DROOMDE”

**In onze serie ‘De uitrusting van’ vertelt een professional over het vak en het materiaal waarmee hij of zij werkt. De beurt is aan Renée Geerards, die voor haar werk als freelance cameravrouw letterlijk de hele wereld over reist. Wat wil je ook, met producties als ‘Floortje naar het einde van wereld’ en ‘Waar is de Mol?’ op je palmares? “Als tienjarig meisje was dit al mijn droom.”**

**J**e hebt van die mensen die ooit in de wieg lijken te zijn gelegd voor wat ze op latere leeftijd zijn gaan doen. Renée Geerards is bij uitstek zo iemand. Al toen ze tien jaar oud was, wist ze dat ze cameravrouw wilde worden. Niet in een studio, maar op locatie. “Die droom ontstond nadat ik een dagje mocht meelopen met Ellen Meuwissen, een vriendin van mijn tante, die als regieassistente bij de KRO werkte”, vertelt ze. Nu wil de toekomstdroom van een tienjarige door de jaren heen nog wel eens veranderen, maar daar was bij Geerards beslist geen sprake van. Sterker nog, op haar vijftiende trok ze de stoute schoenen aan om te gaan

aanbellen bij de lokale omroep in Goirle. Daar kreeg ze echter te horen dat ze pas een cursus mocht volgen wanneer ze zestien was. Een jaar later stond ze dus weer op de stoep en mocht ze, dolblij uiteraard, zichzelf inderdaad inschrijven voor een cameracursus.

### CLUB VERONICA

Een jaar later leek er even een kink in de kabel te komen. Geerards werd uitgeloot voor de Film en Televisieacademie en meldde zich in plaats daarvan aan bij de Academie voor Lichamelijke Opvoeding (A.L.O.). De droom om cameravrouw te worden bleef



echter fier overeind staan. “Nog hetzelfde jaar werd ik ingeloot voor een opleidingsplek bij Club Veronica. Een jongerenprogramma gemaakt door jongeren en een geweldige speeltuin. Iedere vrijdagmiddag sprong ik na mijn colleges in Tilburg in de trein naar Hilversum Sportpark, om daar te gaan doen waar ik intens blij van werd. Vrijdag werd er vergaderd over welke onderwerpen we gingen filmen en zaterdag en zondag gingen we los. Met elkaar de inhoud bepalen, produceren, filmen en monteren. Zondagavond met



de laatste trein terug en maandagochtend zat ik dan moe maar met een zekere lading energie van het weekend weer in de collegebanken.”

#### THEORIE

Vier jaar lang bleef de combinatie A.L.O. – Club Veronica de agenda bepalen. Op doordeweekse dagen in de banken, in de weekenden filmen. “Toen ik mijn A.L.O. diploma uiteindelijk op zak had, ging ik fulltime als cameravrouw in dienst bij Veronica. Door de jaren heen bleek wel dat je het vak in de praktijk echt leert. We hadden veel trucjes geleerd om een shot

meer kleur te geven of om tegenslagen op locatie op te lossen, maar wat de theorie achter die trucjes was...ik had echt geen idee. Ik draaide de dingen vooral zoals ik het mooi vond of zoals de regisseur het graag zag.” Toen Geerards daarna in dienst besloot te gaan bij United Broadcast Facilities kwam daar verandering in, geeft ze aan. “Daar leerde ik de theorie achter het filmen en de techniek. Iedere vrijdagavond keken we met tien mensen naar elkaars ruwe materiaal en dan hoorde je vooral wat er niet goed aan was. Dat heeft voor een goed fundament gezorgd en in de tien jaar dat ik bij United heb gewerkt, heb ik een heel mooie tijd gehad en zo erg veel geleerd. Je leert het vak inderdaad in de praktijk, maar ik heb het dus eigenlijk andersom gedaan. Zonder theorie is het maar een beetje zwemmen.”

#### PRODUCTIES

Na tien jaar United ging Geerards als freelance cameravrouw aan de slag en inmiddels heeft ze met programma's als 'Floortje naar het einde van de wereld', 'Boer zoekt vrouw', 'Heel Holland Bakt', 'Zappdetective', 'Onze Boerderij' en 'Waar is De Mol?' een indrukwekkend CV opgebouwd. En dan is dit nog maar een kleine greep uit een lange lijst van leuke programma's. Een productie uitpikken die 'het meest bijzonder' is geweest, is voor Geerards dan ook onmogelijk zonder andere producties tekort te doen. “Toen ik begon in dit vak was het mijn droom om de Olympische >





**DE SET VAN RENÉE GEERARDS**

- Sony Fs7
- Canon 17-40, 24-70-70-200 mm lens
- Samyang 14, 24, 35, 50, 85 mm lens
- 100 mm Macrolens
- Canon Cineservo 17-120 mm
- Sachtler statief
- 2x bicolor ledpanel
- 1x bicolor Cineflex softbox en pancake
- Lighttube
- Prosubslider
- Eventueel een Vslot met 2 Wisycomzenders.

**Sinds kort is Geerards****ook de trotse bezitster van:**

- Sony Fx9
- 2 Sony Gmaster lenzen 24-70 mm en 70-200mm.

Spelen te filmen en de Camel Trophy in beeld te brengen. Op de Olympische Spelen ben ik nog niet aan het werk geweest, maar via een Engels bedrijf heb ik in 2006 wel een maand mogen filmen voor de G4 Challenge, de opvolger van de Camel Trophy. Dat overtrof echt het droombeeld dat ik vooraf had. Ook heb ik samen met Floortje Dessing geweldige reizen mogen maken. Vijf weken op een boot naar Amsterdam Eiland (Indische Oceaan, red.), maar ook met z'n tweetjes bijna het hele stuk van Amsterdam naar Beijing met een Toyota Landcruiser. Blijer kun je me niet maken."

**BUITENLAND**

"Het observeren van mensen", antwoordt Geerards op de vraag wat haar werk nou zo mooi maakt. "Ik ben benieuwd naar hun verhalen, passies en keuzes in het leven. Als je ergens met een camera komt, dan is het doel om binnen een bepaalde tijd een mooi verhaal te kunnen vertellen in beeld en geluid. In Nederland is dat al heel mooi, maar ik vind het een cadeau dat ik dat ook in het buitenland mag filmen. In een ander land zijn omstandigheden en manieren van leven anders. Dat geldt dan ook vaak voor visies op het bestaan. Dat vind ik mooi om te zien en te horen en ik kom dan ook vaak extra gevoed terug van een reis.

Het houdt me in Nederland dan nog een aantal dagen bezig. Minder leuk voor mijn naasten, want dan ben ik nog even niet echt ingecheckt thuis, terwijl ik er lijfelijk al wel ben."

**FLY ON THE WALL**

Toen Renée Geerards begon bij Veronica draaide het ook in de manier van filmen vooral om 'jong, snel en wild'. "Lekker bewegen met de camera, snelle montages en hippe muziek, daar kwam het op neer", vertelt ze. "Als je nu bijvoorbeeld kijkt naar 'Floortje naar het einde van de wereld', dan zijn het lange shots die staan. Observerend en met rustige ondersteunende muziek. Je ziet sowieso ook wel een verschuiving van 'achter de mensen aanhollen om een zo echt mogelijk beeld te geven voor de kijkers thuis' naar 'blijf op afstand en draai observerend van statief'. Het maakt het voyeuristisch en misschien nog wel interessanter voor een kijker. Zelf merk ik dat mijn opvatting van wat ik mooi vind ook meebeweegt met de tijd. Nu vind ik het 'fly on the wall' filmen heel fijn. Afstand nemen, de situatie laten, observeren en registreren wat ik zie gebeuren in beeld en taal."

**CINELAB**

Een andere verandering die Geerards door de jaren heen heeft zien optreden is dat steeds meer freelancers eigen spullen aanschaffen en rechtstreeks voor een klant werken, in plaats van via een facilitair bedrijf. Een beweging die is ingezet doordat de camera's goedkoper werden en het dus voor freelancers makkelijker werd om een eigen cameraset aan te schaffen. "Zelf ben ik samen met tien andere freelancers met dezelfde bloedgroep het collectief CINELAB gestart. We hebben allemaal onze eigen sets en verhuren ook materiaal aan elkaar, zodat we niet allemaal hetzelfde hoeven aan te schaffen. We faciliteren televisieproducties en nemen opdrachten van elkaar over als het logistiek dubbelt. We hebben rechtstreeks contact met de opdrachtgevers, waardoor we al in een eerder stadium kunnen meedenken. Dat

maakt het vak nog completer. Ik voel me dan ook nóg meer betrokken en verantwoordelijk voor een productie. We merken dat de opdrachtgever dat ook kan waarderen."

**MINDER CONCESSIONS**

Op cameragebied zijn veel verschillende keuzes te maken, het aanbod is groot. "Sinds een paar jaar heb ik een Sony Fs7 camera met Canon fotolenzen, een set Samyang prime lenzen en een Canon Cineservo 17-120mm", vertelt Geerards over haar keuze. "Ik vind het een mooie camera en het is prettig om het 'bouwpakket' zo samen te stellen dat je er zelf het fijnst mee draait. Onlangs heb ik de opvolger van de Fs7 aangeschaft, de Sony Fx9 met twee Sony G master Full Frame lenzen." In haar tijd bij United werkte Geerards elke dag met een andere camera, die ook weer op een bepaalde manier was opgebouwd. "Ik vind het heel fijn dat ik nu iedere dag met mijn eigen camera kan draaien. Ik weet precies waar alles zit, wat ik heb en waar alles zit opgeborgen. Mijn auto ligt vol met tracé, platen piep, grip, doeken en licht. Hierdoor kan ik inspelen op de situaties die we tegenkomen op locatie en dat voelt fijn. Ik hoef voor mijn gevoel minder concessies te doen."

**DROOM**

Renée Geerards beseft elke dag weer hoe gelukkig ze zichzelf mag prijzen met het feit dat ze nu de werkzame droom leeft die ze decennia geleden al voor ogen had. "Sowieso vind ik het zelf al bijzonder dat je als kind van tien al een echte droom hebt, in mijn geval cameravrouw worden. Je weet dan eigenlijk nog zo weinig van de wereld en van jezelf. Nu, 36 jaar later, zou ik nog steeds geen leuker vak voor mezelf kunnen bedenken. Het heeft me ontzettend veel geleerd en gevoed en dat doet het nog steeds. De tijd tikt door en die probeer ik soms angstvallig vast te houden. Ik vind het waardevol om de tijd vast te leggen, zodat de momenten toch een beetje blijven bestaan." <